

2060 7

MEMORIE VAN TOELICHTING

De Internationale Arbeidsconferentie, welke van 8 Juni tot 2 Juli 1949 te Genève in haar twee en dertigste zitting is bijeengekomen, heeft onder meer een verdrag aangenomen betreffende bepalingen ter regeling van arbeidsvoorwaarden (overheidscontracten), 1949, hetwelk hierbij, ter voldoening aan het bepaalde in artikel 19, lid 5, van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie, aan de Staten-Generaal wordt voorgelegd.

Ter toelichting moge het volgende dienen.

Dit verdrag bevat voorschriften betreffende lonen, arbeidsduur en andere arbeidsvoorwaarden, op te nemen in aannemingscontracten, door de Overheid met aannemers te sluiten. Artikel 1 begint met de contracten te omschrijven, waarop het verdrag van toepassing is. Ten minste één der partijen moet een Overheidsorgaan zijn; de uitvoering moet besteding van gelden door een Overheidsorgaan meebrengen, terwijl ook voorwaarde is, dat de andere partij arbeiders te werk stelt.

Eveneens is in artikel 1 aangegeven het doel, waarvoor het contract gesloten moet worden, namelijk bouw, verbouwing, herstel of sloping van openbare werken; vervaardiging, samenvoeging, verplaatsing of vervoer van materialen, andere benodigdheden en uitrusting; of voor het verrichten of verschaffen van diensten.

Van belang is hier, dat uitdrukkelijk bepaald wordt, dat het verdrag bovendien van toepassing is op werken, uitgevoerd door onderaannemers en uitvoerders van de contracten. Mogelijkheid van uitzondering is opengelaten voor contracten, die een uitgave van de openbare fondsen met zich brengen, welke een door de bevoegde autoriteiten te bepalen bedrag niet te boven gaat.

Als beginsel is aangenomen, dat de voorwaarden betreffende lonen, arbeidsduur, enz. niet minder mogen zijn dan die, in het vrije bedrijf voorkomende, welke bij de wet of collectief contract zijn vastgesteld (artikel 2).

Artikel 3 legt op de bevoegde autoriteit de verplichting om maatregelen te nemen ter verzekering van behoorlijke toestanden wat gezondheid, veiligheid en het welzijn der arbeiders betreft, waar die niet reeds bestaan. Artikel 4 houdt maatregelen betreffende de toepassing in.

In artikel 5 zijn enige sancties neergelegd, namelijk een weigering om te contracteren, indien de bepalingen ter regeling van arbeidsvoorwaarden niet worden nageleefd of toegepast. Maatregelen moeten genomen worden om op de betalingen geld in te houden, ten einde de arbeiders te kunnen betalen.

De overige artikelen zijn meer van formele aard en gelijklopend aan die, welke in de meeste andere verdragen voorkomen. Wel moet nog de aandacht gevestigd worden op artikel 7, dat de mogelijkheid van uitzondering opent voor uitgestrekte streken van landen, waarin ten gevolge van het feit, dat zij dun bevolkt zijn, of ten gevolge van de staat van hun ontwikkeling toepassing van de bepalingen van het verdrag niet wel doenlijk is. Voorafgaand overleg met de werkgevers- en arbeidersorganisaties is hier voorgeschreven.

Tegen de inhoud van het onderhavige verdrag bestaat bij de ondergetekenden generlei bezwaar. De in Nederland gevolgde praktijk in dezen is geheel in overeenstemming met de beginselen van het verdrag. Trouwens het zou niet denkbaar zijn, dat de Overheid bij het contracteren met aannemers andere, minder gunstige, arbeidsvoorwaarden zou bedingen dan die, welke algemeen gangbaar zijn en waarvan vele door de Overheid zelf zijn goedgekeurd of vastgesteld.

Waar aanpassing van de wetgeving aan de bepalingen van het verdrag niet nodig is, bestaat er geen bezwaar, dat Nederland genoemd verdrag aanvaardt. In verband daarmee wordt nevensgaand wetsvoorstel aanhangig gemaakt.

De Internationale Arbeidsconferentie nam ter zake van het onderhavige onderwerp nog een aanbeveling aan, welke binnenkort aan de Staten-Generaal zal worden voorgelegd.

In verband met het bepaalde in artikel 35, lid 4, van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie heeft de eerstondergetekende het onderhavige verdrag aan de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen doen toekomen, met het verzoek het ter kennis van de Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen te brengen.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

D. G. W. SPITZEN.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*

J. IN 'T VELD.

2060 8

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 1 Juli 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende de bescherming van het loon, 1949, alvorens te kunnen worden bekrachtigd, ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal behoeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig artikel

Het op 1 Juli 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende de bescherming van het loon, 1949, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede een Nederlandse vertaling, in afdruk nevens deze wet zijn gevoegd, wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie,